

Rapport fra den 12. International Association for Mission Studies konference, Balatonfüred, Ungarn, August 2008

JONAS ADELIN JØRGENSEN

Temaet for den 12. IAMS konference (16.-23. august 2008) var "Human Identity and the Gospel of Reconciliation: Agenda for Mission Studies and Praxis in the 21st Century". Konferencen var organiseret af den lokale forening af den Internationale Forening for Missionsstudier (IAMS), nemlig Foreningen for Missionstudier i Central- og Østeuropa (CEEAM). Der var over 250 deltagere fra 48 lande, og denne mangfoldighed kom specielt til udtryk i den morgenandagt, som begyndte hver konferencedag: lutherske ungarske biskopper, dekanen for det reformerte universitet i Budapest, russisk ortodokse præster, afrikanske evangelikale, og serbiske katolikker bidrog på hver deres måde til mangfoldigheden.

Hovedtemaerne for konferencen var 'forsoning' og 'identitet'. Begge temaer har en lang og dyb teologisk tradition: forsoningen i Jesus Kristus er omdrejningspunktet for den kristnes identitet. Fra en systematisk teologisk synsvinkel var de overordnede temaer derfor relevante som klassiske temaer. Det interessante

ved konferencen var forsøget på at forbinde disse to klassiske temaer med missionshistorie og missionspraksis i nutid. Dette skulle vise sig at være en ikke helt lille udfordring.

Der var fire dage i løbet af conferenceugen, som begyndte med en fælles forelæsning og diskussion. Den første dag var det den romersk-katolske teolog Miklos Tomka fra Ungarn. Tomka skelnede i sit foredrag "Religious Identity and the Gospel of Reconciliation" mellem tre former for identitet: national, etnisk og kristen. Den kristne identitet grundlægges med dåben, argumenterede han, og spørgsmålet er derfor hvordan denne for den kristne grundlæggende identitet forholder sig til national og etnisk identitet. Bolden var dermed givet op til den presbyterianske teolog Lalsangkima Pachuau fra Mizoram, Indien, og hans foredrag "Ethnic Identity and the Gospel of Reconciliation" og til den lutherske amerikansk-koreanske teolog Wi Jo Kang med foredraget "National Identity and the Gospel of Reconciliation". Den baptistiske kirkehistoriker Brian Stanley fra England tog i sit foredrag "Mission and Human Identity in the Light of Edinburgh 2010" udgangspunkt i tre teologiske sentenser om kristen mission, og diskuterede og kritiserede dem historisk i lyset af den mission, som ikke altid har bragt forsoning. I alle fire foredrag lå hovedvægten på spørgsmålet om identitet snarere end spørgsmålet om forsoning. Det er måske forståeligt, fordi identitetsspørgsmålet er så stor en udfordring for kristen nutidig missionspraksis. Men faktisk kunne jeg forestille mig, at den teologiske behandling af identitet blev fremhævet tydeligere, så at der ikke bare er tale om 'selvforståelse' eller 'gruppeforståelse', for jeg mener, at forståelsen af kristen identitet har en specifik betydning, som ikke kan tænkes uden reference til Gudsforholdet såvel som det mellem-menneskelige forhold: hvad den kristne er, er han eller hun gennem troen på Gud men i forholdet til næsten. Men ikke mindst så kunne jeg godt savne en systematisk-teologisk behandling af forsoningen, som for missiologien er en grundlæggende teologisk motivation. For i kristent teologisk perspektiv, så handler forsoning jo om andet og mere end at blive gode venner – og det kom Balaton-konferencen aldrig rigtigt ud over fordi fokus var for ensidigt på spørgsmålet om identitet.

Der var en hel dag afsat til besøg i forskellige dele af Ungarn, og der var otte forskellige muligheder for at se kirkeliv, mission,

arkiver, eller museer som på den ene eller anden måde relaterede til emnet "Human Identity and the Gospel of Reconciliation". Jeg deltog selv i udflugten til de reformerte og lutherske kirkes arkiver, og til synodalarkivet med DABOH, arbejdsgruppen for arkiver og dokumentation af mission. Der var desuden afsat tid til seks møder i mindre parallelle grupper i løbet af konferencen, hvor forskere kunne dele deres forskningsresultater med hinanden, og jeg deltog desuden i to mindre ad hoc grupper, en gruppe for unge missiologer og en gruppe for undervisere, der underviser i global kristendom.

Hvor bevæger missiologien så sig hen, hvis jeg skulle bedømme det ud fra den 12. IAMS konference? Jeg ser deltagere i konferencen med to ret forskellige præmisser i deres arbejde med missiologien. Under konferencen kom jeg til at tænke på, om selve disciplinen 'missiologi', sådan som den kom til udtryk gennem foredrag og diskussioner på konferencen, har to forskellige præmisser som udgangspunkt? På den ene side er der en stor gruppe af de deltagende, der som præmis har den kristne tros grundlæggende kald til mission: missiologien eksisterer fordi Jesus har befalet sine disciple – og subsidiært os, der kristne – at forkynde og kalde til omvendelse. Denne gruppe kunne siges at have en strategisk interesse i mission som grundlæggende præmis. Den anden gruppe har som præmis for deres engagement med kristen mission, at mission kan og må studeres historisk og kritiseres systematisk: missiologien eksisterer fordi den kristne kirke og kristne menigheder driver mission, og denne mission kontinuerligt må vurderes kritisk. Denne gruppe kan siges at have en akademisk interesse i mission som grundlæggende præmis. Det enestående ved IAMS er, at missiologi ud fra begge præmisser har eksisteret side om side gennem hele IAMS's historie. For at denne spænding kan opretholdes, kræves der en speciel 'økumenik' som går på tværs af såvel konfessionelle som strategiske og akademiske interesser. Spørgsmålet er selvfølgelig, om de to grupper, som har så forskellige præmisser for missiologien, som tilfældet er, også i fremtiden kan opretholde en enhed og samles i et enkelt forum.

Ud over den kontinuerlige udfordring, som det er at have to så forskellige præmisser for missiologi samlet i en konference, så viste der sig i løbet af konference efter min mening to specielt

interessante initiativer, som jeg personligt forventer mig meget af i de kommende år: for det første annoncerede Kirsten Kim (Birmingham Universitet) en workshop ved navn 'Teaching Theology from a World Christian Perspective'. Denne gruppe mødtes med to formål, nemlig dels at udveksle inspiration til konkrete undervisningsforløb for teologistuderende, og dels for at diskutere, hvordan adgangen til kilder for global kristendom kan gøres bedre. For det andet var der en gruppe unge missiologer, som mødtes med det formål at sætte unge missiologers forskning på dagsordenen. Det grundlæggende spørgsmål om, hvad der står på forskningsdagsordenen for unge missiologer, og hvordan de kunne bidrage til IAMS netværket. Begge initiativer har direkte relevans for mit eget virke som lærer i blandt andet missiologi og global kristendom, og jeg glæder mig derfor til at se, hvor disse initiativer bevæger sig hen i de kommende år.

Jonas Adelin Jørgensen, f. 1973. PhD systematisk teologi, Københavns Universitet, 2006. Forskningsadjunkt, Det Teologiske Fakultet, Københavns Universitet. Seneste publikation: *Jesus Imandars and Christ Bhaktas (Studies in the Intercultural History of Christianity, Vol. 146)*, Peter Lang, Frankfurt, 2008.